

Szentlélek munkája az, hogy akkor vagyok erős, amikor gyölkös vagyok

Ítra: Faust Gyula,
Vörösberény 2021. május 30

Tartalom

GONDOLATINDÍTÓ:.....	3
Fából vaskarika	3
A váltság, mint abszorpció (καταπίνω)	4
A váltság tételes summája a Nicea–konstantinápolyi hitvallásban	7
A természetfeletti hitet mi kapcsolja össze a számára vak emberi logikával és tapasztalattal, azaz miként lesz mégis fából vaskarika?	8
Abszorpció (καταπίνω), mint a Szentlélek bennünk való munkája.....	9
A megkettőződött valóság és az Isten igéje, mint 3D szemüveg.....	9
Jegyzetek:	11

GONDOLATINDÍTÓ:

Mai (2021. 05. 19) olvasmányomban megragadott *Pablo Blanco-Sarton*nak egy mondata, ami a következő:

„Faith must also be compatible with human logic and experience. It is another light that illuminates the natural inspiration of our reason”.¹

„A hitnek kompatibilisnek kell lennie az emberi logikával és tapasztalattal is. Ez egy másik fény, amely megvilágítja saját indíttatásunk, okunk (reason) természetes inspirációját.”

Fából vaskarika

Isten Igéje sokszor ellentmondásosnak látszik. Így vagyunk ezzel mindjárt a hittel is. Miért is? Mert Isten ajándékként mi nem az Ádám, hanem az Isten Fia Jézus hitét (Róm 3:26) kaptuk, az pedig természetfeletti hit-bizalom s így egyetlen elemében sem szól a természeti emberhez, hanem a bennünk sohasem statikusan meglévő, hanem törvényszerűleg mindig és folytonosan csakis kibontakozásában lévő Krisztus-hasonmás új természethez szól. Ez ám valójában az igazi *fából vaskarika!* Miért is? Mert eredendő természetünk szerint nincs semmink, amivel az Isten lelkének dolgait egyáltalán észrevehetnénk. Pál erről ezt mondta:

Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok neki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképpen ítéltetnek meg. 1Kor 2:14.

Jelenvaló mulandóságunkban annak a bonyolult erőternek bibliai neve, amiben új emberként megjelenhetünk, az Újszövetség fogalma szerint az „Isten országa”² (Luk 17:20-21), vagy az Isten Fia Messiás Jézus teljhatalmú uralma mennyen és földön (Mt 28: 18-20). Ez jön egészen közel hozzánk a szent Igében; az istentiszteleten!

Az atomfizika megjelenésével és kvantum-fizika narrációjában ismeretes a Niels Bohr féle komplementaritás elve, melyben például egy elektron egyszerre viselkedhet hullám- és ugyanakkor részecske tulajdonságot mutató korpuszukulaként is. Az atomi és szubatomi létezők esetében ezt az egymást kiegészítő megjelenést nevezzük, komplementaritásnak, azaz komplementer sajátosságnak.

Hasonló komplementer jelenség e dolgozat címében szereplő ige, hogy „akkor vagyok erős, amikor gyenge vagyok” (2Kor 12: 10), mely egy időben állít két egymást kizáró valóságot és igazságot, ami jelen gondolkodásunk szerint nem létezhetne egyszerre, hanem, vagy csak az egyik, vagy csak a másik létezhetne, ezt diktálja ugyanis a pillanatnyi racionalitásunk.

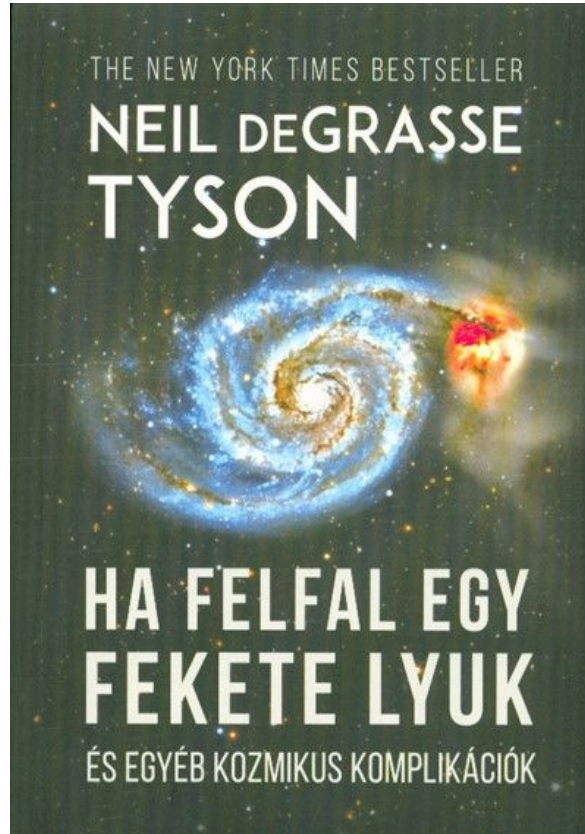
Felettébb nagy titok tehát, hogy miként jelenik meg és létezhet egy időben bennünk, a romlandóban és mulandóban valami, ami ellentétje mindannak, amik e mostani mulandóságunkban vagyunk, vagyis az örök és nem romlandó élet a *halál testében* (Róm 7:24), *az erő, az erőtlenségben?* Nagy kérdés továbbá, hogy ezt a természetfeletti, az emberi értelmünkkel inkompetens és a logikánk számára megfoghatatlan erőt, új isteni életet mi kapcsolja mégis össze bennünk a biológiai fizikai testünkkel és azon keresztül pedig az értelem, érzelem, - és tapasztalati világunkkal? Hogy működik tehát bennünk az Isten ajándékképpen kapott hit-bizalom?

A váltság, mint abszorpció (καταπίνω)

Neil Degrasse Tyson a New York Times 2017 best cellérének a *Ha felfal egy fekete lyuk és egyéb kozmikus komplikációk* címet adta. Hipotetikusán a legtöbben azt gondolják, hogy ha valaki beleesne egy fekete lyukba akkor azonnal megsemmisülne, atomjaira, sőt elemi részecskéire szakadna szét, semmivé széthullva. Egyes tudósok szerint azonban, amikor egy feketelyuk elnyel kettéhasad a valóság. Abban a pillanatban tehát, hogy valaki „belép” egy fekete lyukba, a valóság nyomban kettészakad két egymással homlokegyenest ellenkező szcenárióra: egyrészt az illető azonnal elégne, másrészt viszont sértetlenül belemerülne a fekete lyukba. Az ott elnyelt dolog nem semmisül meg, hanem annak minden információja szétterjed a fekete lyuk felületén.

Két egymást kizáró valóság, ami jelen felfogásunk szerint nem létezhet egyszerre, hanem, vagy csak az egyik, vagy csak a másik. Miként lehetséges mégis ez a kettős egy számunkra egy időben történő létezés? Miként jelenik meg és létezhet tehát egy időben bennünk, az erőtlenségben, a romlandóban és mulandóban valami, ami ellentétje mindannak, amik e mostani mulandóságunkban vagyunk, vagyis az erős, az örök és nem romlandó élet a *halál testében* (Róm 7:24) a halhatatlan? Pál szerint úgy, hogy valami, ami elképzelhetetlenül nagyobb nálunk felfal és *elnyel* [καταπίνω (katapινό) 1) lenyel, elnyel, felszív, felemészt 2) passzív alak: megfullad, elmerül vmiben] bennünket, mint egykor Jónást a cet gyomra (Jón 2:1):

*„Mikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és e halandó halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül amaz ige, mely meg vagyon írva: **Elnyeletett** [καταπίνω (katapινό)] a halál diadalra.” 1Kor 15:54.*

„Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökké való házunk a mennyben. Azért is sóhajtozunk ebben, óhajtván felöltözni erre a mi mennyei hajlékunkat; Ha ugyan felöltözöttek is mezíteleneknek nem találhatunk! Mert akik e sátorban vagyunk is, sóhajtozunk megterheltetvén; mivelhogy nem kívánunk levetkőztetni, hanem felöltöztetni, hogy ami halandó, elnyelje [καταπίνω (katapινό)] azt az élet. Aki pedig minket erre elkészített, az Isten [az], aki a Lélek zálogát is adta minékünk.” 2Kor 5:1-5.

Ez az elnyeletés teljesen összhangban van a bibliai értelemben értendő keresztségünkkel, megkereszteltetésünkkel! Nem olyan rég szólt erről vörösberényi szószelekről a Jónás története. Jónás erős volt, amikor ellene állt Szentléleknek, a prófétaság lelkének és nem ment Ninivébe. Isten nem hagyhatta ezt annyiban ezért Jónást elnyelte a tenger és benne egy nagy hal gyomra is. Három nap múlva a cet bensejéből partra vetett Jónás (Jón 2:11), már egy teljesen és egészen más, a halál tüzevel megsózott Jónás volt, amint írva van: „Mert mindenki tűzzel sózatik meg, és minden áldozat sóval sózatik meg!” Márk 9:49. Nos, ezt a nagy változást ábrázolja ki a keresztség!

Ugyancsak a Pálnak tulajdonított levélben olvassuk a következőket:

„Avagy nem tudjátok-e, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.” Róm 6:3-4. „Mindenkori testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben. Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben. Azért a halál mi bennünk munkálkodik, az élet pedig ti bennetek.” 2Kor 4:10-14. „Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: akinek sebeivel gyógyultatok meg.” 1Pét 2:24.

Ez az idézetekből álló szent szöveg úgy is meg áll a maga igaz voltában, ha azt mondjuk, hogy megkereszteltként mi a Krisztus testet öltésével, az életével és különösen a halálával, elnyelettünk a halálába. Nem valami definiálatlan halálba, hanem a Jézus halálába. Csakhogy az Ő halála nem a vég, hanem az új teremtés kezdete, mert a Krisztus halálát az Ő feltámadása kebelezte be, nyelte el, amit pedig nekünk adott, hogy mindegy halálból előálltként éljünk!

A minap ünnepeltük Urunk Jézus mennybemenetelét és az Atya Isten jobbán történő megdicsőülését. Nincsen olyan tapasztalatunk, amely megegyezne Urunk megdicsőülése utáni életével, - állítja Oswald Chambers, ahogy nincsenek olyan tapasztalataink sem, amelyek örökkévaló Urunk testet öltése előtti életével egyeznének. Jézus még názáreti rabbi életében felment a *Megdicsőülés hegyére*, ahol három tanítványa szeme láttára elváltozott. Addig a pillanatig ugyan csodálatosan testet öltött, de mégis minden tekintetben egy normális és tökéletes ember életét élte. Megdicsőülése napjától kezdve viszont – „a Gecsemáné, a kereszt, a feltámadás – útja teljes egészében idegen nekünk, embereknek. Az Ő keresztje az a kapu, amelyen át minden ember beléphet Isten életébe; a feltámadásánál fogva pedig joga van örök életet adni bárkinek. Mennybemenetele által belép a mennybe és nyitva tartja a kaput az embernek.”³

Krisztus keresztje tehát nem egy történelmi emlék, nem egy jelkép, nem egy szuvenir, nem egy amulett, nem valami statikus halott dolog, hanem az egyetlen nyitva tartott és működő és élő kapu arra, hogy a mindenkori ember az élő Isten színe elé lépjen.

Mózes 80 éves koráig halogatta ezt a belépést, amikor a tűz lángjából szólt hozzá az Isten és maga mellé vette őt az Úr a tűzbe (2Móz 3:4-10). Ebben a tűzben beszélt az Úr szemtől szembe (4Móz 12:7-8; 4Móz 14:14; Ján 9:29, Apcs 7:30-34; Zsid 12: 18 és 21) Mózesrel, amit ember szól az ő embertársához. Mózes ebben a tűzben járt együtt az Úrral, így válhatott azzá, aki kivezette a népét Egyiptom halálából.

Ananiás, aki Sidrák, Misáel, aki Misák és Azariás, aki Abednegó (Dán 1:7), még egészen fiatal emberek voltak, amikor ugyanúgy a tűzön keresztül álltak az élő Isten színe elé.

Előttük azonban az Úr elsőnek az Istennel járó Énokkal (Zsid 11:5) és Illés prófétával (2Kir 2:11) tett hasonlóképpen, akik nem láttak halált, mert az Úr magához emelte őket.

A mi Urunk Jézus is felment a hegyre, ahol három tanú, - Péter, János és Jakab – jelenlétében egy szempillantás alatt átváltozott, hogy az ő dicsőségében legyen látható a tanítványainak. Ha Jézus akkor a Megdicsőülés hegyéről azonnal a mennybe ment volna, akkor egyedül ment volna, mint egykor Énok és Illés. „De ő hátat fordított (annak a nélkülünk való) dicsőségnek és lejött (arról) a hegyről, hogy azonosítsa magát a bukott emberiséggel (azon a másik hegyen, hol Ő megfeszítve áll, hogy nyitva tartsa nekünk a mennyei Atyánkhoz vezető ajtót).

Én vagyok az ajtó, - mondta az ő nyájának! Ő az a tüzes ajtó az Éden kapujában, amelyhez a rettegő Ádám többé soha nem közelített. Ő kérdezi meg ma is tőlem és tőled, hogy te is el akarsz hagyni, te is el akarsz menni, távozni (Ján 6:67)? Különben is „ki lakhat közlünk megemésztő tűzzel és ki lakhat közlünk örök hőséggel (Ézs 33:14)?”

Amikor tehát az Isten beszéde azt mondja, hogy Krisztus tűzzel keresztel (Máté 3:11; Lk 3: 16), akkor ez nem valami jelképes beszéd, hanem a Szentléleknek átlényegítő munkája. Amiképpen a tűz alakít át mindent a maga lényegévé, hasonlóképpen alakít Szentlélek bennünket krisztusiakká, ez pedig élő, eleven tűz. Ha szerelem lángja (Én 8:6) egy testté egyesíti a férfit és a nőt, mit cselekszik az Isten szerelmének lángja (János 3: 16; Róm 1:7;), a Krisztus bennünket szorongató szerelme (Ef 1:6; 2Kor 5:14)? Pál apostol válasza erre az, hogy egy testté egyesít Krisztussal (Ef 5:32), ami felette nagy titok!

Amint mondtam tehát a megfeszített Krisztus nem egy statikus halott valami, hanem a mindenkori „Krisztus-misztérium”, ami most is és még mindig az Isten aktív cselekvésének eseményhorizontja, a Krisztust követő keresztyén és a Jézus tanítvány tanú egyetlen lehetséges élet tere, az a tér-idő, ahol az Úr velünk van és szüntelenül cselekszik.

Igen Ő megemésztő és mindent magába elnyelő, mindent a maga lényegévé átalakító megemésztő tűz, de Isten ez által az elnyeletéssel, az élő Isten cselekvésének eme eseményhorizontjában visz át bennünket a halálból az életbe (Jn 5: 24-25), helyezi mögénk a halált (Luk 2:26; 9:27; Ján 8:51, 2Tim 1:10 és Zsid 11:5), előnkbe pedig Krisztust, az örök üdvösséget, azaz újjá teremt bennünket.

Mindezt a keresztyén teológia fogalmával kifejezve, váltságnak nevezzük. Isten tehát az Apostoli hitvallásban is összefoglalt és megvallott váltsággal teremtett újjá! Ez az, amit Pál Krisztus-misztériumnak nevez.

A váltság tételes summája a Nicea–konstantinápolyi hitvallásban

Nikaia (Nicea)–konstantinápolyi (*Symbolum Nicaeno-Constantinopolitanum*) hitvallás ortodox fordítás szerinti összefoglalásában:

„Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek, minden látható és láthatatlan dolgoknak Teremtőjében.

És az egy Úr Jézus Krisztusban, Istennek egyszülött Fiában, aki az Atyától minden időknek előtte született; a Világosságtól való Világosságban, igaz Istentől való igaz Istenben, aki született és nem teremtett, aki egylényegű az Atyával, és aki által mindenek lettek; aki miérettünk, emberekért és a mi üdvösségünkért leszállt a mennyekből és megtestesült a Szent Lélektől és Szűz Máriától és emberré lett;

Aki keresztre feszítettett miérettünk Poncius Pilátus idejében, és szenvedett és eltemetett, és feltámadott a harmadik napon az Írások szerint; és felment a mennyekbe és ül az Atyának jobbján; és újból eljő dicsőséggel, ítélni élőket és holtakat, és az Ő Országának nem lesz vége;

És (hiszek) a Szent Lélekben, Úrban és Éltetőben, aki az Atyától ered, akit az Atyával és Fiúval együtt imádunk és dicsőítünk, aki a próféták által szólott.

Hiszek egy, szent, egyetemes és apostoli Egyházban. Egy keresztséget vallok a bűnök bocsánatára⁴. Várom a holtak feltámadását és az eljövendő örök életet. Ámin.”

A természetfeletti hitet mi kapcsolja össze a számára vak emberi logikával és tapasztalattal, azaz miként lesz mégis fából vaskarika?

A váltság, mint elnyeletés [gör. καταπίνω (katapínó)], latinul abszorpció

Összefoglalva tehát az a végtelenül nagyobb hatalom, amely teljesen elnyelve a maga hatalmában tart a Krisztus feltámadás által láthatóvá lett élete, az új és romolhatatlan teremtés. Visszatérve pedig égető nagy kérdésünkre, hogy ezt a természetfeletti, az emberi értelmünkkel inkompetens és a logikánk számár megfoghatatlan új életet mi kapcsolja mégis össze bennünk a biológiai fizikai testünkkel és azon keresztül pedig az értelem, érzelem, - és tapasztalati világunkkal, a fentiek alapján azzal válaszolom meg, hogy ez nem más, mint a számunkra kikutathatatlan elnyeletés, ami a hit-bizalommal együtt a Szentlélek munkája, amiről sejteni véljük, hogy 100%-ban az.

Oswald Chamber szerint „a lelkiismeret az a képesség bennem, amely összekapcsol a legmagasabbal, amit ismerek és megmondja: mit kíván tőlem ez a legmagasabb. A lelkiismeret a lélek szeme, amely vagy Isten felé, vagy a legmagasabbnak tartott felé kutat, ezért más-más emberben másként nyilvánul meg. Ha megszoktam, hogy mindennel mindig Isten elé állok, akkor lelkiismeretem Isten tökéletes törvényét (a teljes kinyilatkoztatott Szentírás ez) tárja elé és (a Szentlélek alig hallható sugalmazásával) megmutatja, mit tegyek. Csak az a kérdés, akarok-e (hinni és) engedelmeskedni?”⁵

Mindezt rendkívüli nehézzé és sokszor lehetetlenné is az teszi, hogy Szentlélek „nem mennydörgő hanggal közeledik, az Ő hangja olyan halk (1Kir 19:11-13), hogy könnyen semmibe vehetjük.”⁶ Ez a Szentlelket elnyomó és semmibe vevő erő, ha bennünk nagy és hatalmas, akkor meghíúsítja az Isten erőtlenségek által megnyilvánuló és kibontakozó munkáit. Ezt a nagy igazságot ismeri fel Pál, amikor így szól:

„Annak okáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongatásokban Krisztusért; mert amikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős.” 2Kor 12:10. „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Lelkessel! - ezt mondja a Seregeknek Ura!” - olvassuk Zak 4:6. versében.

Erőtlenség és erő, elnyeletés és újjáteremtés egyugyanazon folyamat *eseményhorizontjának*⁷ a két oldala és két egymásba torkolló dimenziója. Megnyilvánulásában erős kölcsönhatású, de Szentlélek nélküli (1Kir 19:11-12) másodlagos erő és megnyilvánulásában gyenge kölcsönhatású, de elsődleges és Szentlelkes (1Kir 19:13) erő, az élő Isten egy ugyan azon munkaterületének két egymásnak ellent mondó arca. Paradox módon kaotikus rombolásnak vagy titkos rothadásnak látszik, de ez a bizonyos *eseményhorizont* még sem kaotikus, ellenkezőleg, az Isten által előre megtervezett, sőt művészi komponált és minden apró részletében a személyes kontrollja és vezetése alatt van, hogy az élet álljon elő ott, ahol a halál látszik munkálkodni. „Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van (...)”, – mondja a lelki ének! Ennek az említett „személyes kontrollnak” a neve Krisztus és az Ő teljhatalmú uralma (Mt 28: 18). Ez a hatalma szavával (Zsid 1:3) lebonyolított uralom a tűz abszorpciójaként működő váltság, a szimfóniaként komponált dekonstrukció, amit mi értelemmel és érzélemmel bíró teremtmények e világi létünkben csakis Szentlélek által fogunk fel, és némiképp az erőtlenségeinkben és tudatosult elmúlásunk halálával tapasztalunk meg, de mindez egyben szerves és elválaszthatatlan része a minden értelmet felül múló teljes újjáteremtésünknek is.

Abszorpció (καταπίνω), mint a Szentlélek bennünk való munkája

Pál apostol vallomása szerint Szentlélek munkája az, hogy akkor vagyok feltámadott és hatalmas Uramban erősként lehetséges, ha a halálában az elfogyásig vagyok gyenge. Számunkra a legrosszabb mindenben az, hogy amint a fény és árnyék mindig együtt járnak, úgy az Isten ereje is erőtlenség által ugyan, de az Isten Lelkével megy végbe! De álljon előttünk ismét a teljes idézet!

„Annak okáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongatásokban Krisztusért; mert amikor erőtelen [ἀσθενέω (asztheneó) 1) gyenge, erőtlenségben van 2) megbetegedik, beteg 3) LXX gyengélkedik, elgyengül, elerőtlenedik, megfogyatkozik, *elfogy*] **vagyok**, akkor vagyok erős [δυνατός, ἢ, ὄν (dünotosz é on) 1) erős, hatalmas, képes 2) lehetséges].” 2Kor 12:10.

Ezzel cseng tökéletesen össze Urunk Jézus Hegyi beszédének nyolc boldogmondása, ami az értelmünk és a logikánk számára egy teljesen torz világ, íme:

1. „Boldogok a lelki szegények: mert övék a mennyeknek országa.
2. Boldogok, akik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak.
3. Boldogok a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet.
4. Boldogok, akik éheznek és szomjúhozni az igazságot: mert ők megelégtetnek.
5. Boldogok az irgalmasok: mert ők irgalmasságot nyernek.
6. Boldogok, akiknek szívük tiszta: mert ők az Istent meglátják.
7. Boldogok a békesre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak.
8. Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért: mert övék a mennyeknek országa. Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek én érettem. Örüljétek és örvendeztetek, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben: mert így háborgatták a prófétákat is, akik elöttetek voltak.” Máté 5:3-12.

A megkötözött valóság és az Isten igéje, mint 3D szemüveg

Mindezek után van még olyan, aki elcsodálkozik, hogy miért nem vonzó a keresztyénség a harmadik évezred harmadik évtizedében? Ha igen, akkor ez az értetlenkedő csodálkozás is csak azt igazolja, hogy az igaz keresztyénség vagy Isten természetfeletti országa a mulandóságukban, vagy egyáltalán nem is létezik.

Az antikrisztusi korszak ez utóbbit propagálja tűzzel és vassal, kényeztetéssel és hazugsággal. De miért küzd valami ellene, ami állítása szerint nem is létezik, ha csak nem azért, mert maga is elnyeltetése (lat. abszorbeálásának) legutolsó szakaszába érkezett?⁸

Az Antikrisztus abszorpciójának eseményhorizontján a téridő meghajlik, sőt annyira torzul, hogy a valóságos valóságnak pontosan az ellenkezőjét tapasztaljuk! Az egy valóság kárpítja⁹ tehát kettéhasad az egymással homlokegyenest ellenkező és egyszerre történő eseményre, egyszerre kibontakozó történésre (Máté 27:51-53). Így tűnik elő tapasztalásunk horizontján a

kettőzött valóság (Máté 27:54), melyek közül az egyiket választanunk kell! Máté így jegyezte le nekünk a fizikálisan is megtapasztalható kettőzött valóságot:

„Hat órától pedig kilenc óráig sötétség lett az egész földön. Kilenc óra tájban Jézus hangosan így kiáltott fel: „Elói, elói, lámá sabaktáni!” Azaz: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?” Némelyek pedig az ott állók közül, akik ezt hallották, így szóltak: Illést hívja. Egyikük nyomban odafutott, vett egy ecettel teli szivacsot, és egy nádszárra tűzve inni adott neki. A többiek pedig ezt mondták: Hagyd el, lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa! Jézus pedig ismét hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét. És íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt. A föld is megrendült, és a sziklák megrepedeztek. Sírok nyíltak meg, és sok elhunyt szent teste feltámadt. Ezek kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek. A százados pedig és akik vele őrizték Jézust, látva a földrengést és a történeteket, igen megremültek, és azt mondták: Valóban Isten Fia volt ez!” Máté 27: 45-54.

Nagypénteken tehát a kereszt tövében minden borzalmat végig néző római százados szemtanú a hit-bizalommal választott és így szólt:

- „Bizony, Istennek Fia vala ez!” Márk 15:39.

Szeretett testvéreim! Bizonyára voltunk már olyan moziban, ahol a vetítés három dimenzióban történt. A mozijegy kiváltásakor ahhoz a filmhez egy szemüveget is adtak. Kíváncsi lévén kísérleteztem azzal, hogy milyen a látvány a szemüveg nélkül. Igen! A 3D szemüveg nélkül a látvány homályos, kettőzött, kusza és iszonyatosan fárasztó; olyan érzése támad az embernek, mintha a széteső képvilággal együtt maga is szétesne. A 3D szemüveg viszont mindent a helyére tett, mélységet, magasságot, hosszúságot és szélességet adott a mozgókép által előált világnak. Számunkra ez a szemüveg az Isten beszéde és az Igével mindig együtt munkálkodó Szentlélek! *„Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megosztásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. És nincsen oly teremtmény, amely nyilvánvaló nem volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, akiről mi beszélünk.” Zsid 4:12.*

Számunkra ez a bennünket az egzisztenciánk forrásáig átjáró Ige teszi egésszé, egységessé, értelmessé e jelenvaló és megkettőzöttségében gonosz világot! Szeressük hát ezt az Igét, akkor is, ha teljesen kikészít!

Megkettőződött világunk eseményhorizontjának a mullandóság felőli oldaláról a valóság úgy jelenik meg, hogy Jézus a halálra méltó bűnös, a sziklasírba bepecsételt halott és messiásként ő a keresztre feszített vesztes Krisztus, ugyanakkor, a helyére előlépő gonosz, neve szerint Antikrisztus, ő tehát az, aki igazságosnak, igaznak és még örök győztesnek is látszik. Ezt az érzékeinkkel tapasztalható látszat igazságot cáfolja meg a Jézus feltámadásának érzékeinkkel felfoghatatlan valós valósága, miközben és ugyanakkor a gonosz győztesnek látszó jelenvaló világa, szédületes gyorsulással szakad és omlik szét atomizált darabjaira. Keresztyénként ennek a két egymásnak feszülő erőnek és valóságnak a leghevesebb harcvonalaiban, a legélesebb metszéspontjában és a legizőbb fókuszában élünk! Ugyanannak az eseményhorizontnak tehát az örök élet felőli oldalán a gonosz örökre elnyeletetik, Isten pedig örökre megdicsőül minden ő munkájában és művében,¹⁰ mindeközben mi a Lélek eme eseményhorizonton történő munkája által, amíg csak el nem jön a Vég, folyamatosan elveszítettünk és megtaláltatunk! Akkor hát ne vedd el az „Ige szemüvegét”! Ámen.

Jegyzetek:

¹https://www.academia.edu/46914819/Human_and_Religious_Faith_Phenomenology_and_Experience?auto=download&email_work_card=download-paper

² Máté 21:43; Márk 1:15; Márk 4:26; Márk 9:1; Luk 10: 9 és 11; Luk 13:18-19; Luk 16:16; Luk 19:11; Luk 21:31; Luk 22:18; Róm 14:17; 1Kor 4:20; Jel 12:10.

³ Oswald Chambers: Krisztus mindenekfelett. Primo/Evangéliumi Kiadó Budapest 1992, oldal 140.

⁴ A bűnök bocsánata egy csomagban van a kegyelemmel és az örök üdvösséggel!

⁵ Oswald Chambers: Krisztus mindenekfelett. Primo/Evangéliumi Kiadó Budapest 1992, oldal 136.

⁶ Uo.

⁷ **Eseményhorizont:** A fekete lyuk határvonala, határfelület a fekete lyukak körül, azon pontok összessége, amelyekben a gravitáció már olyan erőssé válik, hogy még a fény sem képes onnan kijutni. A fekete lyukak tömege olyan nagy, és méretük ehhez képest olyan kicsiny, hogy semmilyen anyag vagy sugárzás nem tud eltávolodni tőlük. Ezt úgy is meg lehet fogalmazni, hogy az eseményhorizont mögött a szökési sebesség nagyobb a fénysebességnél. A **fekete lyuk** a téridő olyan tartománya, ahonnan az erős gravitáció miatt semmi, még a fény sem tud távozni. Félklasszikus szemléltetése szerint olyan égitest, amelynél a felszínre vonatkoztatott szökési sebesség eléri vagy meghaladja a fénysebesség értékét.^{†1} Azonban a fekete lyukban - az eseményhorizont mögött - nincs valódi égitest: a fekete lyuknak nincs belső szerkezete, kifelé pedig csak a tömege, töltése és perdülete nyilvánul meg (kopaszági elv).

Létezésüket az általános relativitáselmélet jósolta meg. Fekete lyuk keletkezik akkor, ha egy véges tömeg a gravitációs összeomlásnak nevezett folyamat során egy kritikus értéknél kisebb térfogatba tömörül össze. Ekkor az anyag összehúzódását okozó gravitációs erő minden más anyagi erőnél nagyobb lesz, s az anyag egyetlen pontba húzódik össze. Ebben a pontban az általános relativitáselmélet szerint bizonyos fizikai mennyiségek (sűrűség, téridőgörbület) végtelenné válnak (lásd: gravitációs szingularitás). A szingularitást körülvevő térrészben a gravitáció olyan erős, hogy onnan sem anyag, sem fény nem szabadulhat ki. A fekete lyuk-tartomány határát két jellegében eltérő módon határozhatjuk meg.^{**[2]***[3]} A közgondolkodásban elterjedtebb eseményhorizontot a teljes téridő ismeretében a végtelenbe elszökni képes legbelső fénysugarak határozzák meg. A látszólagos horizont meghatározásához ezzel szemben nem szükséges ismernünk a teljes megoldást: a látszólagos horizonton belülről kibocsátott fénysugarak a szingularitás irányába indulnak el. Stacionárius fekete lyukak esetén a két meghatározás azonos eredményre vezet, de például a sugárzást tartalmazó Vaidya-téridőben a két meghatározás két különböző felületet eredményez. A fekete lyukon belülré kerülő anyag vagy sugárzás elkerülhetetlenül belezuhan a szingularitásba. (<http://www.dunakanyar.net/~di/htmek.htm>) A fekete lyukakban a gravitáció minden más erőt felülmúl, s az anyag egy számunkra ismeretlen, végtelenül sűrű állapot felé omlik össze, amit szingularitásként írhatunk le. A fekete lyuk a térnek e szingularitás körüli tartománya, az eseményhorizont sugarát pedig az ún. Schwarzschild-rádiusz adja meg, ami viszont a tömegtől függ. (Ha az illető anyag a Schwarzschild-rádiusnál kisebbre préselődik össze, akkor haladja meg a szökési sebesség a fény sebességét.) A Nap Schwarzschild-rádiusza mintegy 3 km, a Földé pedig 1 cm lenne.

* Összehasonlításképpen: a Földön a szökési sebesség (az úgynevezett második kozmikus sebesség) mindössze 11,19 km/s, és a jóval nagyobb tömegű Nap vonzását is le lehet győzni 617 km/s sebességgel. S mivel a fénynél semmi sem haladhat gyorsabban, a fekete lyuk gravitációs teréből semmi sem távozhat el (ez nem pontosan igaz, lásd Hawking elméletét), még a fény sem, innen származik a fekete lyuk elnevezés.

** Hawking, S. W.: *The Large Scale Structure of Space-Time* (angol nyelven). Cambridge Core

*** Griffiths, Jerry B.: *Exact Space-Times in Einstein's General Relativity* (angol nyelven). Cambridge Core

⁸ És akkor fog megjelenni a törvénytaposó, akit megemészt az Úr az ő szájának lehetével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével. 2Thess 2:8. Az Antikrisztust a Krisztus szája semmisíti meg!

⁹ Az evangéliumok beszámolójában nagypénteken ilyen volt a ketteözött valóság realitása: „És íme a templom kárpitja fölétől aljáiig ketté hasada; és a föld megindula, és a kősziklák megrepedezének; És a sírok megnyílnak, és sok elhunyt szentnek teste föltámad. És kijövé a sírokból, a Jézus föltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelenének. Máté 27:51 -53; Jézus pedig nagy fenszóval kiáltván kibocsátá lelkét. És a templom kárpitja fölétől aljáiig ketté hasada. Látván pedig a százados, aki vele átellenben áll vala, hogy ekként kiáltva bocsátá ki lelkét, monda: Bizony, ez az ember Isten Fia vala! Márk 15:37-39; És meghomályosodék a nap, és a templom kárpitja középen ketté hasada. Luk 23:45; „Mivelhogy azért atyámfiái bizodalunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által, Azon az úton, amelyet ő szentelt nekünk új és élő [út] gyanánt, a kárpit, azaz az ő teste által (...).” Zsid 10:19.

¹⁰ Mikor pedig minden alája vettetett, akkor maga a Fiú is aláveteték annak, aki neki mindent alávetett, hogy az Isten legyen minden mindenben. 1Kor 15:28.